

Ἱερά Μητρόπολή μας τό ὁποῖο ἐπακριβῶς ἔχει ὡς ἐξῆς:

Εὐρισκόμενοι περί τά μέσα Ἰουνίου 2023, σέ ὑπηρεσιακό ταξίδι (προσκεκλημένος τοῦ Συλλόγου Κισαμιτῶν Ἀπικῆς «Η ΚΙΣΑΜΟΣ» διά τό ἀπό πολλῶν ἐτῶν καθιερωμένο ἐτήσιο ἀντάμωμα στήν Πάρνηθα), ὡς καί διά διαφόρους ὑπηρεσιακούς λόγους, δεχθήκαμε τηλεφώνημα ἀπό παντελῶς ἄγνωστο σέ ἐμᾶς πρόσωπο (γυναίκα), ἡ ὁποία μᾶς ρώτησε: «*Εἶστε ὁ Μητροπολίτης Κισάμου*»; Στήν θετική ἀπάντησή μας καί ρωτῶντας «*ποιός τηλεφωνεῖ*», μᾶς ἀπάντησε: «*Δέν μέ γνωρίζετε, εἶμαι ἀπό τό Λουτράκι Κορινθίας, ὀνομάζομαι Ἀλεξάνδρα Θεοδοσιάδου - Χατζηγρηγοράκη. Ἔχω στήν κατοχή μου μία Θαυματουργό Εἰκόνα τῆς Παναγίας, ἡ Ὅποία θά δωρηθεῖ σέ ἐσᾶς*». Ξαφνιασμένοι ἀπό τό ἀναπάντεχο - ἀπρόσμενο αὐτό τηλεφώνημα, ρωτήσαμε: «*Τί ἀκριβῶς ἐννοεῖτε; Θά φέρετε εἰς τήν Μητρόπολή μας κάποια Εἰκόνα τῆς Παναγίας; Ἔχετε κάποιο τάξιμο*»; «*Όχι*», ἀπάντησε, «*δέν ἔχω τάξιμο καί δέν μπορῶ νά σᾶς ἐξηγήσω τηλεφωνικά*». «*Σκοπεύετε νά ἔλθετε στήν Κίσαμο*»; ρωτήσαμε ξανά. «*Όχι, μοῦ εἶναι δύσκολο νά ταξιδέψω λόγω προβλημάτων ὑγείας πού πρόσφατα ἔχω περάσει*», ἡ ἀπάντησις. «*Σκοπεύετε νά τήν στείλετε μέ κάποιο τρόπο*»; ρωτήσαμε καί πάλι. «*Όχι, ἡ Εἰκόνα αὐτή εἶναι πολύτιμη καί ἀκριβή γιά ἐμένα, μεγάλης ἀξίας καί σημασίας, Θαυματουργός, καί φοβᾶμαι νά τήν στείλω*», ἡ ἀπάντησις. Καθώς τίς ἡμέρες ἐκεῖνες θά εὐρισκόμεθα Ἀθήνα, αὐθόρμητα, σκεφθήκαμε τό κοντινό τῆς ἀπόστασις μέχρι τό Λουτράκι Κορινθίας, ὡς καί τήν δυνατότητα μετακίνησις, λόγω τοῦ ὑπηρεσιακοῦ μας αυτοκινήτου, τό ὁποῖο βρισκόταν ἐκεῖ, καί προτείναμε: «*Εἴμεθα Ἀθήνα τίς ἡμέρες αὐτές καί ὑπάρχει ἡ δυνατότητα νά ἔλθομε νά σᾶς δοῦμε ἀπό κοντά. Ἐάν καί ἐσεῖς εὐκολύνεστε, μπορούμε νά ἔλθομε, διαφορετικά σέ ἄλλη εὐκαιρία*». «*Νά ἔλθετε, νά ἔλθετε, θά μοῦ δώσετε μεγάλη χαρά, ὅποτε ἐσεῖς μπορεῖτε, νά μοῦ πεῖτε νά σᾶς περιμένω*», ἡ ἀπάντησις. Ὅριστικέ, λοιπόν, στό πρῶτο αὐτό τηλεφώνημα, ἡ ἡμερομηνία τῆς συνάντησις: Δευτέρα ἀπόγευμα, 19 Ἰουνίου 2023.

Αὐτήκοος μάρτυρας τοῦ τηλεφωνήματος - ἐπικοινωνίας αὐτῆς ὁ κλητῆρας - ὁδηγός τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως μας, κ. Γεώργιος Ἀρετάκης, καθὼς τό τηλεφώνημα ἐγίνε ἐν ὄρᾳ ὑπηρεσίας. Στό ταξίδι μας αὐτό ἀπό Ἀθήνα εἰς τό Λουτράκι Κορινθίας, ἐκτός τοῦ ὁδηγοῦ κ. Γεωργίου Ἀρετάκη, μᾶς συνόδευσε καί ὁ συνεργάτης τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως μας (ὑπεύθυνος βιβλιοπωλείου) κ. Ἐμμανουήλ Μποτωνάκης, ὁ ὁποῖος συνέπεσε τίς ἴδιες ἡμέρες νά εὐρίσκειται Ἀθήνα διά λόγους προσωπικούς καί διά νά ρυθμίσει θέματα εὐθύνης του (συνάντησις μέ τουριστικό πράκτορα διά τήν ὀργάνωσις

προσκυνήματος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως) καί ὁ ὁποῖος οὐδέν γνῶριζε περί τοῦ τηλεφωνήματος - ἐπικοινωνίας αὐτῆς. Καθ' ὁδόν πρὸς Λουτράκι τοῦ ἐξιστορήσαμε τόν λόγο τῆς ἐκεῖσαι μεταβάσεώς μας καί ἀπόρρησε, ὡς καί ἐμεῖς ἐξ ἄλλου πού δέν γνωρίζαμε τίποτα πέραν τῶν ὅσων εἶχαν διαμειφθεῖ εἰς τό μοναδικό αὐτό τηλεφώνημα. Πολλές οἱ σκέψεις μας καί οἱ ἀπορίες. Πῶς καί γιατί ἡ παντελῶς ἄγνωστη σέ ἐμᾶς αὐτή κυρία ἀποφάσισε νά μᾶς δωρίσει τήν Εἰκόνα αὐτή τῆς Παναγίας, τήν Ὅποία, ὡς μᾶς εἶχε δηλώσει, εὐλαβεῖται τόσο πολύ, θεωρῶντας τήν «*πολύτιμη καί ἀκριβή*»; Τί τήν ὤθησε σέ αὐτή τήν ἀπόφασις καί ἐπιλογή τῆς; Γιατί δέν τήν δωρίζει σέ οἰκεῖα ἐκκλησιαστικά τῆς πρόσωπα, ἀλλά σέ ἓνα τελείως ἄγνωστό τῆς πρόσωπο;

Φτάνοντας, βυθισμένοι σίς σκέψεις μας αὐτές, στό Λουτράκι Κορινθίας, ἐπικοινωνήσαμε τηλεφωνικῶς μέ τήν ἄγνωστη σέ ἐμᾶς κυρία, ρωτῶντας τά ἀκριβή στοιχεῖα διεύθυνσις. «*Θά κατέβω στόν δρόμο νά σᾶς περιμένω*», μᾶς ἀπάντησε μέ πολλή εὐγένεια. Ἐγγίζοντας τήν διεύθυνσις, σύμφωνα μέ τόν πλοηγότη τοῦ αυτοκινήτου, εἶδαμε στό πεζοδρόμιο μία κυρία νά ἀναμένει, κοιτῶντας πρὸς τόν δρόμο· ὑποθέσαμε ὅτι εἶναι αὐτή. Ὅντως ἦταν τό πρόσωπο ἐκεῖνο πού εἶχε ἐπικοινωνήσει μαζί μας, ἡ κα Ἀλεξάνδρα Θεοδοσιάδου - Χατζηγρηγοράκη. Μᾶς χαιρέτισε, μέ ἰδιαίτερο σεβασμό καί θερμῆ, καί μᾶς σύστησε τόν κύριο πού βρισκόταν δίπλα τῆς. Πρόκειται περί τοῦ κ. Δημητρίου Ράπανου, Καθηγητοῦ (συνταξιούχου) τῆς Ἀνωτάτης Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν. Κατευθυνθήκαμε πρὸς τό διαμέρισμά τῆς, ὁμοῦ μετά τοῦ συνεργάτου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως μας κ. Ἐμμανουήλ Μποτωνάκη, καθὼς ὁ ὁδηγός μας κ. Γεώργιος Ἀρετάκης ἔπρεπε νά παραμείνει στό αυτοκίνητο, τό ὁποῖο εἶχε σταθμεύσει ἐπί κεντρικῆς ὁδοῦ. Μεγάλη ἡ ἐκπληξή μας, ὅταν εἰσῆλθαμε εἰς τό διαμέρισμα τῆς κας Ἀλεξάνδρας. Ἐμοιαζε περισσότερο μέ Ἐκκλησία καί λιγότερο μέ οἰκία! Μία πανέμορφη Εἰκόνα τῆς Παναγίας, στολισμένη μέ κεντήματα καί πλεκτά, καί δίπλα δύο μεγάλα ξυλόγλυπτα εἰκονοστάσια, μέ Εἰκόνες τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Παναγίας, παραδίπλα ἄλλη Εἰκόνα τῆς Παναγίας καί ἓνα πλῆθος ἱερῶν Εἰκόνων περιμετρικά τῶν τοίχων. Πεντακάντηλη, ἀναμμένη, καντήλα ἐπί τῆς ὀροφῆς, κερία, λιβάνια· αἴσθησις καί γεύσις Ναοῦ ἐν ὄρᾳ ἱερῆς Ἀκολουθίας. Ἐντός τῆς οἰκίας, ἐπίσης, καί μία γειτόνισσα τῆς κας Ἀλεξάνδρας, ἡ κα Μαριάνθη.

Μετά τίς ἀπαραίτητες συστάσεις τῆς πρώτης αὐτῆς ἐπικοινωνίας, ἡ κα Ἀλεξάνδρα ἄρχισε νά ἐξιστορεῖ τήν πορεία τῆς ζωῆς τῆς. Ἀναφέρθηκε σέ περιπέτειες καί σκληρές δοκιμασίαι τῆς προσωπικῆς τῆς ζωῆς, στόν ἀναγκαστικό ξενιτεμό τῆς

στήν Ἀμερική, σέ πολύ μικρή ἡλικία, τήν ἐπιστροφή τῆς καί τήν γνωριμία τῆς μέ τόν δεύτερο σύζυγό τῆς (καθὼς ὁ πρῶτος εἶχε πεθάνει νωρίς), τόν Ἀλέξανδρο Θεοδοσιάδου, ὁ ὁποῖος ἔχει φύγει ἀπό τήν ζωή. Μᾶς ἐξήγησε ὅτι ὁ Καθηγητής κ. Δημήτριος Ράπανος, ὁ ὁποῖος ἦταν παρών εἰς τήν συνάντησις αὐτή, εἶναι συγγενῆς τοῦ μακαριστοῦ συζύγου τῆς, Ἀλεξάνδρου Θεοδοσιάδου, καί ὁ ὁποῖος τήν βοηθᾷ στήν καθημερινή χρεία, καθὼς ἡ ἴδια εἶναι ἄτεκνη καί δυσκολεῖται. Ἀναφερόμενη στόν σύζυγό τῆς Ἀλέξανδρο Θεοδοσιάδου, μᾶς εἶπε ὅτι ἦταν πολύ εὐσεβῆς, μέ μεγάλη ἀγάπη καί εὐλάβεια εἰς τήν «*Παναγία τήν Γιάτρισσα*», Θαυματουργός Εἰκόνα τῆς Ὅποίας ὑπάρχει στό ὁμώνυμο προσκύνημά τῆς, στό Λουτράκι Κορινθίας, ἀρχίζοντας ἔτσι τήν ἐξιστορήσις τῆς ἱερῆς Εἰκόνος πού ἐπιθυμοῦσε νά μᾶς δωρίσει. Ἐπρόκειτο περί τῆς ἰδιαίτερου κάλλους Εἰκόνας τῆς Παναγίας πού προσκυνήσαμε μόλις εἰσῆλθαμε στήν οἰκία τῆς κας Ἀλεξάνδρας, ἡ Ὅποία μᾶς εἶχε ἐντυπωσιάσει (χωρίς ἀκόμα νά γνωρίζουμε γιά ποιά Εἰκόνα μᾶς εἶχε καλέσει ἡ κα Ἀλεξάνδρα)! «*Παναγία ἡ Γιάτρισσα*» τό προσωνύμιό τῆς.

Ἐχοντας, λοιπόν, μεγάλη εὐλάβεια στήν Εἰκόνα τῆς «*Παναγίας τῆς Γιάτρισσας*» ὁ σύζυγός τῆς, πρὶν ἀπό πενήντα (50) χρόνια, πῆρε μία χάρτινη Εἰκόνα τῆς καί πῆγε στό Ἅγιον Ὄρος γιά νά τήν ἀγιογραφήσει. «*Πῆγε σέ ἓναν ἀσκητή πού ἐπικοινωνοῦσε μέ ἓνα καλαθάκι πού ἔριχνε ἀπό τήν καλύβη του. Ὁ σύζυγός μου ἔβαλε τήν χάρτινη Εἰκόνα στό καλαθάκι πού τοῦ ἔριξε ὁ ἀσκητής καί τοῦ ζήτησε νά τήν ἀγιογραφήσει*», μαρτυρεῖ ἡ κα Ἀλεξάνδρα καί συνεχίζει: «*Τήν Εἰκόνα αὐτή, πού ὁ ἀσκητής τήν ἀγιογράφησε μέ προσευχή καί νηστεία, διαφορετικῶς ἀπό τήν πρωτότυπη, τήν πῆρε ὁ σύζυγός μου καί τήν πῆγε σέ ἓνα ἐργαστήριον ἀργυρο - χρυσοχοῖας, στήν Ὀμόνοια, ὅπου τήν ἐντυσε μέ ἀσημένιο κουσοῦμι, φωτοστέφανο καί πετράδια. Αὐτή ἡ Εἰκόνα ἔχει μεγάλη Χάρι. Ἔχει ἐπιτελέσει πολλά θαύματα, τόσο σέ ἐμένα, ὅσο καί σέ ἄλλους ἀνθρώπους. Ἀρρώστησα μέ καρκίνο καί, μέ δάκρυα καί προσευχή, παρακάλεσα τήν Παναγία νά μέ θεραπεύσει. Καθὼς ἡ ἀσθένεια εἶχε προχωρήσει ἔπρεπε νά γίνει χειρουργική ἐπέμβασις. Ὁ γιατρός Δρ Κωνσταντῖνος Πόταρης, θωρακοχειρουργός, μέ ἐνημέρωσε γιά τήν σοβαρότητα καί τήν δυσκολία τῆς ἐπέμβασις καί συμφώνησα νά χειρουργηθῶ. Μετά τήν ἐγχείρησις (2020, Νοσοκομεῖο «Σωτηρία»), ὁ γιατρός μοῦ εἶπε πῶς ὅταν ἄρχισε νά χειρουργεῖ ἐνῶσε ἓνα χτύπημα στό χέρι του, σάν κάποιος ἄλλος νά ὀδηγοῦσε τό χέρι του καί νά ἔκανε τήν ἐπέμβασις. Τοῦ ἐξήγησα ὅτι εἶχα παρακαλέσει τήν «Παναγία τήν Γιάτρισσα» καί ὁ γιατρός ἔκανε τόν σταυρό του, καθὼς ὅπως εἶπε ἐνῶθε πῶς ἄλλος ἔκανε*

τήν ἐγχείρησιν. Ἀκολούθως μοῦ εἶπε ὅτι θά πρέπει νά γίνουν χημειοθεραπείες. Παρακάλεσα, μέ δάκρυα τήν Παναγία, καί Τῆς εἶπα: “Παναγία μου δέν ἔχω κανένα στόν κόσμο ἐκτός ἀπό Ἑσένα, κάνε με ὅ,τι θέλεις, θεραπείες δέν θά κάνω”. Μέ τήν βοήθεια τῆς Παναγίας μας εἶμαι καλά!», μᾶς δήλωσε ἡ κα Ἀλεξάνδρα μέ δάκρυα στά μάτια. Ἀναφέρθηκε ἐπίσης καί σέ ἄλλα θαυμαστά γεγονότα μέ ἐπίκεντρο τήν ἱερή Εἰκόνα τῆς «Παναγίας τῆς Γιάτρισσας».

Ἀκούγοντας ὅλα αὐτά τά θαυμαστά καί ἐξαισία, ρωτήσαμε τήν κα Ἀλεξάνδρα πῶς ὀδηγήθηκε στήν ἀπόφαση νά δωρίσει τήν Εἰκόνα αὐτή πού «τόσο εὐλαβεῖται καί ἀγαπᾷ», ὡς καί ἔπανάληψη μᾶς ἀνέφερε, καί μάλιστα σέ πρόσωπο παντελῶς ἄγνωστο σέ αὐτήν. Ἄρχισε, λοιπόν, νά μᾶς ἐξιστορεῖ τί τήν ὀδήγησε στήν ἀπόφαση αὐτή. «Μετά πού ἀρρώστησα ἀπό καρκίνο καί κατάλαβα - συνειδητοποίησα ὅτι μπορεῖ νά πεθάνω, ἄρχισα νά παρακαλῶ τήν Παναγία νά μοῦ δείξει σημάδι - σημεῖο, πού θέλει νά πάει, πού νά δωθεῖ, νά δωρηθεῖ ἡ Εἰκόνα Τῆς αὐτή, πού ἔχει κάνει τόσα θαύματα καί τόσο ἀγαπᾷ. Δέν ἤθελα νά μοῦ συμβεῖ κάτι καί ἡ Εἰκόνα νά μείνει μέσα στό σπύρι χωρίς νά εἶναι σίγουρο πού θά καταλήξει. Τήν παρακαλοῦσα, λοιπόν, νά μοῦ δείξει ἕνα σημεῖο, ἕνα σημάδι, νά μοῦ πεῖ Ἐκείνη πού θέλει νά πάει. Ἔτσι, πρὶν ἀπό ἕνα καί πλέον μῆνα βλέπω τό ἐξῆς ὄνειρο: Βλέπω τήν Παναγία, ὅπως εἶναι ἀγιογραφημένη στήν Εἰκόνα τήν “Παναγία τήν Γιάτρισσα”. Τήν βλέπω ζωντανή καί μοῦ λέει: “Ἡ Εἰκόνα μου νά δωθεῖ στό παιδί μου, τόν Μητροπολίτη Κισάμου. Μέ περιμένει πολὺς κόσμος ἐκεῖ νά μέ προσκυνήσει καί νά τόν γιατρέψω”. Συγκλονισμένη ἀπό τό ὄνειρο αὐτό καί παρά τό ὅτι εἶχα παρακαλέσει τήν Παναγία νά μοῦ φανερώσει, νά μοῦ δείξει πού ἤθελε νά πάει, ἐπειδή ἀγαπᾷ πολύ αὐτή τήν Εἰκόνα, δέν εἶπα πουθενά τήν ἐμπειρία μου αὐτή. Τήν κράτησα γιά τόν ἑαυτό μου, προσπαθώντας νά τήν ξεχάσω. Μετά ἀπό λίγες ἡμέρες, γιά δεύτερη φορά, βλέπω ἀκριβῶς τό ἴδιο ὄνειρο. Τήν Παναγία τήν Γιάτρισσα νά μοῦ παραγγέλλει ἀκριβῶς τά ἴδια: “Ἡ Εἰκόνα μου νά δωθεῖ στό παιδί μου, τόν Μητροπολίτη Κισάμου. Μέ περιμένει πολὺς κόσμος ἐκεῖ νά μέ προσκυνήσει καί νά τόν γιατρέψω”. Πάλεψα καί πάλι μέ τόν ἑαυτό μου καί κράτησα γιά μένα τήν ἐμπειρία αὐτή, καθώς δέν ἤθελα νά ἀποχωρισθῶ τήν Εἰκόνα. Δέν πέρασαν πολλές ἡμέρες καί, τρίτη φορά, ἐπαναλαμβάνεται τό ἴδιο ὄνειρο. Τόσο ζωντανό, σάν νά ἤμουν ζύπνια. Βλέπω γιά τρίτη φορά τήν Παναγία τήν Γιάτρισσα νά μοῦ λέει τά ἴδια λόγια: “Ἡ Εἰκόνα μου νά δωθεῖ στό παιδί μου, τόν Μητροπολίτη Κισάμου. Μέ περιμένει πολὺς κόσμος ἐκεῖ νά μέ προσκυνήσει καί νά τόν γιατρέψω”. Ξύπνησα καί μέ δάκρυα στά μάτια γονάτισα μπροστά στήν

Εἰκόνα τῆς Παναγίας λέγοντάς Της: “Παναγία μου ἀφοῦ σέ ἀγαπᾷ τόσο πολύ, γιατί θέλεις νά φύγεις ἀπό ἐμένα”; Μετά ὅμως πού ἠρέμησα καί συνῆλθα, κατάλαβα πῶς αὐτό πού ἔζησα τρεῖς φορές, ἡ ἐμπειρία αὐτή, εἶναι ἡ ἀπάντηση στήν προσευχή μου, στήν παράκλησή μου πρὸς τήν Παναγία γιά τό πού νά δωρηθεῖ ἡ ἱερή καί θαυματουργός αὐτή Εἰκόνα Τῆς. Ἀποφάσισα, λοιπόν, καί πῆγα σέ ἕναν πνευματικό. Τοῦ ἐξιστόρησα τά γεγονότα καί ἐκεῖνος μέ συμβούλεψε: “Νά κάνεις ὅ,τι σοῦ εἶπε ἡ Παναγία”. Μετά ἀπό αὐτό ζήτησα ἀπό τόν συγγενή τοῦ συζύγου μου, ὁ ὁποῖος πολύ μέ βοηθᾷ, Καθηγητή κ. Δημήτριο Ράπανο, νά μέ βοηθήσει νά ἔρθω σέ ἐπικοινωνία μαζί σας, καθώς δέν γνώριζα πῶς νά ἐπικοινωνήσω. Ὁ κ. Καθηγητής μου βρῆκε τά τηλέφωνα σας, σᾶς τηλεφώνησα, ἐσεῖς ἀμέσως ἀπαντήσατε, μπορέσατε καί ἦρθατε καί σήμερα εἶσατε ἐδῶ. Δέν ἦρθατε μόνος σας, ἡ Παναγία σᾶς ἔφερε. Εἶναι μεγάλος ὁ πόνος τοῦ ἀποχωρισμοῦ, ὅλο τό βράδυ ἤμουν γονατιστή στήν Εἰκόνα Τῆς, τήν εὐχαριστοῦσα καί τήν παρακαλοῦσα μέ δάκρυα καί προσευχές. Ὅμως ἔχω καί μεγάλη χαρά γιατί ξέρω πῶς αὐτή εἶναι ἡ ἐντολή Τῆς, τό δικό Τῆς θέλημα γίνεται. Σᾶς παρακαλῶ πολύ νά τήν προσέχετε, ὅπως τήν προσεχα καί ἐγώ. Νά τήν προσκυνᾷ ὁ κόσμος γιά νά τόν θεραπεύει, ὅπως Ἐκείνη μου εἶπε τρεῖς φορές».

Συγκλονιστική ἡ ἀποκάλυψις αὐτή. Συγκλονιστικά καί τά ὅσα ἀκολούθησαν. Κάθε προσπάθεια περιγραφῆς των θά ἀδικήσει τά ὅσα ζήσαμε καί βιώσαμε, τήν ἀποκαλυπτική αὐτή ἐμπειρία φανέρωσης τῆς Παναγίας μας. Πολλῶν δέ μᾶλλον, δέν τολμοῦμε νά ἐξηγήσουμε, νά ἐρμηνεύσουμε. Τί; Πῶς; Γιατί; Τί θέλει ἡ Παναγία ἀπό ἐμᾶς; Θά κτιστεῖ Ναός εἰς τό ὄνομα τῆς «Παναγίας τῆς Γιάτρισσας»; ὡς καί ἕνα πλῆθος ἄλλων ἐρωτημάτων πού θέτει ἡ λογική. Ἐνώπιον ὅλων αὐτῶν, ὡς καί ἄλλων πολλῶν, ἀκοῦμε τήν φωνή τῆς Ἐκκλησίας: «οὐ φέρει τό μυστήριον ἔρευναν πίσει γάρ μόνη τοῦτο πάντες δοξάζομεν».

Σάββατο 12 Αὐγούστου 2023 ἐνθρονίζεται ἡ ἱερά καί θαυματουργός Εἰκόνα «Παναγία ἡ Γιάτρισσα» εἰς τόν Ἱερό Μητροπολιτικό μας Ναό (Εὐαγγελισμός τῆς Θεοτόκου), πρὸς προσκύνηση καί ἐπιστηρηγισμό τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, ἕως ὅτου ἡ Παναγία δείξει τί θέλει. Ὡς δέ μᾶς εἶπε καί σεβαστικός Ἀδελφός Ἀρχιερέας: «Μέγιστον τό τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου Μυστήριον»!

Κισάμος, Ἰούλιος 2023

Ὁ Μητροπολίτης
† Ὁ Κισάμου καί Σελίνου
Ἀμφιλόχιος

**Ἱστορικό ἐλεύσεως
Ἱερᾶς καί Θαυματουργοῦ
Εἰκόνος «ΠΑΝΑΓΙΑ Η ΓΙΑΤΡΙΣΣΑ»
εἰς τήν Ἱερά Μητρόπολη
Κισάμου & Σελίνου**

(ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ)

Πρὸς δόξαν Θεοῦ καί πνευματικό ἐπιστηρηγισμό τοῦ πιστοῦ λαοῦ Του, ὡς καί κάθε προσώπου καλῆς προαιρέσεως, καταθέτουμε, μετά φόβου Θεοῦ, τήν μαρτυρία καί ἐμπειρία μας, ὡς καί τά ὅσα βιώσαμε, εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τήν Ἱερά καί Θαυματουργή Εἰκόνα «ΠΑΝΑΓΙΑ Η ΓΙΑΤΡΙΣΣΑ», ἡ Ὅποια, μέ τρόπο θαυμαστό καί ὑπέρλογο, χαρίστηκε - δωρήθηκε εἰς τήν Ἱερά Μητρόπόλῃ μας. Μαρτυροῦμε, λοιπόν, καί ὁμολογοῦμε τό ἱστορικό ἐλεύσεώς Της εἰς τήν